

[Landbrugsministeren.]

har begrænset Indførselen af Heste, og Ægproduktionen, og Forholdene har i alt Fald i det sidste Aars Tid været saaledes, at disse to Grene af Landbrugets Produktion sikkert maa betragtes som værende rentable. Paa alle de andre Omraader er der gennemført Beskyttelsesforanstaltninger og prishævende Foranstaltninger.

Jeg skal først nævne, at der er gennemført meget stærke Beskyttelses- og Prisfordyrelsesforanstaltninger med Hensyn til Sukkerproduktionen. Ganske vist, da Forslaget første Gang blev gennemført her i Rigsdagen, var det ikke med Tilslutning af Partiet Venstre; siden er ogsaa dette Forslag gennemført med Tilslutning af Partiet Venstre. Der er endvidere gennemført Beskyttelsesforanstaltninger og prishævende Foranstaltninger for hele den Kartoffelproduktion, der medgaar til Kartoffelmelsforbruget her i Landet.

Dernæst er der paa det meget vigtige Omraade Flæskeproduktionen gennemført Foranstaltninger af saa vidtgaende Karakter, at jeg ikke tror, nogen anden Erhvervs-gren kan siges at have faaet en saadan Beskyttelse. Der er i Virkeligheden her Tale om en Monopolstilling for det danske Landbrug, som har faaet sikret Eneret til Produktion af Svin, paa Kort, det vil sige ca. 4½ Mill. Svin, som medgaar til Eksport til England og til Forbruget her i Danmark. Man maa sikkert regne med, at dette betyder en Nettofortjeneste paa ca. 200 Mill. Kr. Jeg ved vel, at det ærede Medlem Hr. Duborg i sin Tid her fra denne Plads betegnede denne Produktionsgren som et Monopol paa ca. 300 Mill. Kr. Jeg tror, det er noget overdrevent, og vil holde mig til de 200 Mill. Kr., som man fra Rigsdagens Side gennem Beskyttelsesforanstaltninger har forbeholdt Landbruget, idet man har nægtet enhver Borger her i Landet, som ellers havde Lyst og Evne til at producere Svin, at faa Del i denne Fortjeneste.

Det er ikke alene den Fortjeneste, der fremkommer ved Salget til Eksport, der ved Begrænsning af Produktionen er blevet meget større, end den var tidligere. Man har ogsaa vedtaget Love, der gaar ud paa at sikre Landmændene den samme Fortjeneste paa de Svin, der sælges til Forbrug paa det indenlandske Marked, og det vil sige, at der paa Svineproduktionen til det indenlandske Forbrug sikkert naas en langt højere Fortjeneste end nogen Sinde i normale Tider. De eneste, der ikke betaler den temmelig høje Pris paa Flæsket, er Land-

mændene, alle andre maa betale den samme høje Pris, som betales for Eksportsvin.

Dette beviser, at vi fra vor Side er villige til at gennemføre Foranstaltninger, der sikrer Landbruget rimelige Priser for dets Arbejde. Og det er ganske naturligt, at vi er villige dertil; lige saa vel som vi mener, at enhver Arbejder har Krav paa en rimelig Løn for sit Arbejde, mener vi, at enhver Landmand har Krav paa et rimeligt Vederlag for sit Arbejde, for de Varer, han sælger til sine Medborgere. Men det, man egentlig fra anden Side kræver, er, at det danske Landbrug skal have en saadan Pris for de Varer, det sælger her i Landet, at det ogsaa kan dække det Underskud, det har ved Salg til Eksport, og det er ganske umuligt, navnlig naar man tager i Betragtning, at langt den overvejende Del af Produktionen, de $\frac{4}{5}$, gaar til Eksport og kun $\frac{1}{5}$ til det indenlandske Forbrug.

Jeg tror, det maa siges, at vi er naaet til saa rimelige Priser, som det paa nogen Maade er muligt, og at vi maa indrette os paa det Prisniveau, som vi er naaet til. Kan Landbruget saa ikke forrente sig, maa man søge gennemført Foranstaltninger, hvorved Landbrugets Gældsbyrde og Rentebyrde nedsættes — og det er det, der foreslaas i Gældssaneringsforslaget —, saaledes at man faar en Afvikling af de 800 Mill. Kr., som Landbruget ikke kan forrente i Øjeblikket.

Oppositionen angriber Regeringsforslaget mest ud fra den Betragtning, at denne Gældssanering betyder en meget stor Byrde for de Kapitalejere, som skal betale til denne Rentelettelse og Gældssanering. Man taler navnlig om, at de smaa Sparere herved vil komme til at udrede en 16 pCt. af deres Rente til Betaling af denne Lettelse i Gældsbyrden, og derfor foreslaar Oppositionen, at man skal gaa til yderligere Prishævning ud over det, som vi allerede har gennemført ved tidligere Love.

Jeg vil nu gerne med nogle Bemærkninger vise, hvad der er opnaaet paa andre Punkter end dem, jeg allerede har nævnt, — for det er jo paa andre Punkter, man fra Oppositionens Side foreslaar yderligere prishævende Foranstaltninger —, og vise, hvad Resultatet vil blive, hvis man gaar med til Oppositionens prishævende Foranstaltninger.

Hvad angaar Kornet, har vi en Kornordning, der i sin Tid, da Loven blev gennemført, betød en Hævning af Prisen paa ca. 50 pCt. for den indenlandske Kornproduktion. Naar man nu fra mange Sider vil paastaa, at en rentabel Produktions-